

Prekvapujúca ne-reakcia USA na udalosti v Rusku, Donbase, Záporoží a Chersonskej oblasti. Odvetné kroky sa čakajú čoskoro

- CZ24 News | 25. září 2022

USA/RUSKO/UKRAJINA: Reakcia Ameriky na udalosti v Rusku, Donbase, Záporoží a Chersonskej oblasti bola prekvapivo tlmená. Dokonca nudná, ak vezmeme do úvahy, že ide o historické udalosti, medzi nimi aj o prvú mobilizáciu do ruskej armády, hoci len čiastočnú, za posledné desaťročia. Odvetné kroky budú urobené neskôr, približne o týždeň. USA majú na výber z troch možností, informuje denník [Vzgljad](#)

Na snímke americký prezident Joe Biden

V prvý deň bolo možno problémom skreslené zameranie vnímania, ale teraz je to už jasné: rozhodnutie usporiadať referendá na bývalom ukrajinskom území (ktoré pravdepodobne povedú k výraznému zväčšeniu Ruska) a nariadenie Vladimira Putina o čiastočnej mobilizácii uviedli vedenie USA do rozpakov. Druhá okolnosť zohrala väčšiu úlohu ako prvá.

Joe Biden potreboval päť dní na to, aby osobne načrtnol postoj Washingtonu k plebiscitu na Donbase, v Záporoží a Chersone. Nič originálne – opäť sankcie.

“Budeme spolupracovať s našimi spojencami a partnermi, aby sme na Rusko uvalili ďalšie rýchle a tvrdé ekonomické sankcie,” povedal americký prezident.

Inými slovami, neexistuje a neexistovala žiadna hotová odpoveď. Krok Ruska (plebiscit a mobilizáciu možno v zahraničnej politike považovať za dve časti toho istého kroku) Bidena prinajmenšom zaskočili. Po týždennej úvahe sa ukázalo, že na rýchlej reakcii treba ešte popracovať.

Neobmedzená kreativita, ktorá sa prejavuje v EÚ (rôzne krajiny predkladajú rôzne iniciatívy na nové sankcie a zároveň spochybňujú návrhy iných), ich stavia do približne rovnakej situácie ako Bidena. Nevedia, ako reagovať.

Spočiatku sa zdalo, že Američania majú pripravenú odpoveď. Len sa ukázalo, že nepostačujúcu. Alebo naopak, nadmernú.

Ešte pred Putinovým prejavom, ale potom, ako lídri LDLR, Chersonskej oblasti a Záporožia vyhlásili referendum, boli v Spojených štátoch načrtnuté dve škandalózne protiruské opatrenia.

Po prvé, v Kongrese bol predložený **dvojstranný návrh zákona o uvalení tzv. sekundárnych sankcií na tie neamerické spoločnosti, ktoré nakupujú ruskú ropu.**

Po druhé, ministerstvo spravodlivosti pod Bidenovým vedením **požiadalo Kongres, aby schválil zatiaľ nepredloženú iniciatívu, ktorá by umožnila zabaviť zmrazený ruský majetok a previesť ho na Ukrajinu.**

Potom však prehovoril Putin – a začal sa zmätok. V prejave, ktorý mal prezident USA predniesť na Valnom zhromaždení OSN, boli vykonané naliehavé zmeny. Mohli sa však zaobiť aj bez toho – neurobilo to jeho prejav zaujímavejším.

“USA a ich partneri pracujú na tom, aby Rusku vytvorili náklady, ktoré by ho odradili od útokov na územie NATO,” zopakoval prezident, akoby táto “práca” neprebiehala už od februára (nehovoriac o marci 2014).

Je príznačné, že deň po Bidenovom prejave, ani o dva dni neskôr, nebolo zverejnené nič zaujímavé. Oficiálne zahraničnopolitické myslenie ustrnulo a prinášalo len staré klišé.

To bolo v ostrom kontraste so spravodajstvom v amerických médiách. Podobne ako v Bielom dome, aj v tomto prípade sa odôvodnene predpokladalo, že deklarované hranice Ruska sa veľmi skoro rozšíria za súčasnú frontovú líniu. To si od Moskvy vyžiada ďalšie politické, právne a vojenské rozhodnutia.

A hlavné rozhodnutie – mobilizácia 300 000 Rusov – sa už realizuje. Výrazne mení rovnováhu vojenských síl vo východnej Európe.

Novinári sa zároveň zamerali na najextrémnejšie scenáre (z ktorých vyplýva vyššie hodnotenie) a mučili vojenských dôstojníkov vo výslužbe otázkami o tom, ako by USA reagovali na ruský jadrový úder na Ukrajinu.

Hoci sa Amerika v súčasnosti zaoberala vlastnými problémami – od ekonomiky až po blížiacu sa voľbu do Kongresu – takýto akcent Američania už nemohli ignorovať. Atmosféra sa začala vyostrovať a Washington mlčal, až kým neprišiel s prísľubom spolupráce na rýchlych sankciách, ale skôr v súvislosti s referendumami ako s mobilizáciou. O tom, ako na ňu reagovať, ešte nebolo rozhodnuté.

Otázka takejto dramatickej zmeny pomeru síl v Európe určite nie je jednoduchá. Odpoveď však svojím spôsobom jednoduchá je.

Americký vodca, podobne ako ruský rytier, stojí na križovatke. Existujú tri cesty.

Prvou je udržiavať stávky, eskalovať konflikt, podniknúť zmysluplné kroky v konfrontácii s Moskvou. Alebo – menej významné kroky, ale na viacerých frontoch naraz: niekoľko citlivých sankcií, vyslanie ďalších vojakov na vojenské základne NATO vo východnej Európe, iniciovanie otázky vylúčenia Moskvy z Bezpečnostnej rady OSN (bez šance, ale Ukrajina o to veľmi prosí), ďalšie dodávky zbraní pre AFU.

Táto cesta však znamená, že Rusko bude na druhej strane ešte viac zvyšovať stávky. Ministerstvo zahraničných vecí môže označovať referendá za “falošné”, ako chce, ale Putin s frázou “neblufujeme” je realitou, rovnako ako informačná neuróza z jadrovej vojny, a to tesne pred dôležitými kongresovými voľbami.

Druhou cestou je stabilizácia, oddych na posilnenie (vrátane intelektuálnej sily), **obdobie konzultácií a diskusie o potrebe dialógu s Moskvou.** Zdá sa, že toto okno zostáva otvorené, ako naznačuje napríklad výmena väzňov.

“Jastrabi” proti takejto ceste namietajú a poukazujú na to, že Moskva využíva oddych aj na akumuláciu síl a teraz je potrebné “vyvinúť tlak”. Je to však desivé, pretože USA eskaláciu nekontrolovali predtým, nekontrolujú ju ani teraz, a ak prekročí určitú hranicu, nebude ju môcť kontrolovať vôbec nikto.

Tretou možnosťou je détente. Je to dialóg a vypracovanie (aspoň na začiatku) nových pravidiel spoločného života. Je to objasnenie hraníc, ktoré nemožno prekročiť.

Biden, ktorý si myslí, že je mierotvorca, zvyčajne volí tretiu cestu. Je však nepravdepodobné, že by si ju Biden vybral – vzhľadom na zotrvačnosť konfrontácie a osobitosti základnej úlohy: USA nepotrebujú mier na Ukrajine, ale oslabenie Ruska.

Víťazstvo republikánov v novembrových kongresových voľbách by poskytlo malú (takmer zanedbateľnú) šancu na zmiernenie napätia, ak by sa v Kongrese našlo viac poslancov, ktorým viac záleží na inflácii a kolosálnych nákladoch na Ukrajinu než na škodách spôsobených Rusku.

Je celkom možné, že súčasná pauza bude trvať dovtedy, kým Rusko formálne nerozšíri svoje hranice a Putin nepodpíše nové prezidentské dekréty o obrane a bezpečnosti, ktoré sú v tejto súvislosti nevyhnutné.

To znamená, že počkajte ešte plus-mínus týždeň a potom sa USA rozhodnú. Potom sa svet môže priblížiť k jadrovej vojne. Alebo – po prvýkrát po dlhom čase – sa od nej vzdialiť.

[ZDROJ](#)

Překlad: HSP